

Pe afiş: „europenele” de box

● În legătură cu interesul manifestat de moscoviti pentru campionatul european de box care încep mine, este demă de rela-tat faptul că pentru fiecare reuşită s-au vindut 15.000 — 16.000 de bilete.

● Intregerile vor fi con-duse de 21 de arbitri din diferite ţări, printre care Konkov, Zibalov, Agalarov — U.R.S.S., V. Popescu — R. P. Română, Nicole — Elveţia, Stoicov — R. P. Bulgaria, Mladenovici — R.S.F. Iugoslavia, Neuding — R. P. Polonă, Nagy — R. P. Ungară, Brill — Olan-da, Wolf — R. D. Germană.

● Peste 200 de ziarişti, radio-reporteri şi trimişi ai studiourilor de televiziune vor informa pe iubitorii boxului din întreaga lume despre desfăşurarea cam-

pionatelor.

● Boxerii vor folosi mă-nuşi de 8 unci (227 grame). S-au comandat în acest sens — la o fabrică expe-rientală — de materiale sportive din Moscova — 100 de perechi mănuşi. Au fost emise timbre speciale de-dicate campionatelor.

● Primul campionat euro-pean s-a disputat la Sloc-kholm, în 1925. Dar cel din-tul campionat al continentu-lui nostru au fost declaraţi la... J.O. de la Paris, în a-nul 1924. Intr-adevăr, atunci, boxerii din Europa care au ocupat cele mai bune locuri în turneul olimpic, au fost declaraţi campioni continentali. Înainte de izbucnirea celui de al do-lea război mondial s-au disputat 7 campionate (1925, 1927, 1930, 1934, 1937, 1939, 1941). Primele „europene”

de după război au avut loc la Dublin, în 1947, iar de atunci, competiţia se orga-nizează cu regularitate.

Un amănunt interesant: la ultimele 8 ediţii, locul 1 pe naţiuni a fost cucerit de pugiliştii din ţările or-ganizatoare. De unde se confirmă proverbul că „a-casă... şi pereţii te ajută”. Această tradiţie a fost in-teruptă însă la Praga (1957) de boxerii sovietici care, prin Grigoriev, Enghel-barian şi Abramov cu cu-cerit trei titluri.

● Începând din 1953 pu-giliştii români au participat la fiecare ediţie a campio-natelor europene. Dintre cei 10 boxeri prezenţi atunci pe ringul din Varşovia, Nico-lae Mindreanu, Francisc Ambrus şi Nicolae Linca au obţinut rezultatele cele mai bune. Mindreanu se califică în semifinale, unde urma să întâlnească pe po-lonezul Stefanuik, dar fiind rănit din meciul precedent (cu Binder — Austria), pier-de partida prin neprezen-tare. Ambrus câştigă net în faţa norvegianului Hansen, îl întrece şi pe austriacul Schaleck, dar nu poate trece de polonezul Leszek Dragosz, care avea să de-vină campionul categoriei uşoară. În sfârşit, Linca a realizat victorii facile la Krasner (Austria), Krokak (Cehoslovacia), dar a fost învins de Chychla (Polo-nia), campionul categoriei.

● La Berlin, în 1955, re-prezentanţii noştri au rea-lizat cele mai bune rezul-tate de până atunci. Mircea Dobrescu l-a învins, succe-siv, pe Friderick (Irlanda), Majdloch (Cehoslovacia — fost campion al Europei), Behrendt (R. D. Germană), pierzând în finală la Edgar Basel (R. F. Germană). Do-brescu a câştigat atunci medalia de argint. Din nou Linca s-a calificat în semi-finale, după ce trecuse de Schröder (Sear) şi Melix (Turcia). El a pierdut în finală la Hyppolite Annex (Franţa).

● Un mare succes au înregistrat pugiliştii noştri la „europenele” de la Praga (1957), când Gheorghe Negrea a câştigat centura la categoria semigrea, iar Mariutan a obţinut medalia de argint. De la campiona-tale europene de la Lucerna (1959) Negrea s-a întors acasă cu o medalie de ar-gint, iar Iosif Mihalic cu una de bronz. În sfârşit, la Belgard (1961) câştigăm o medalie de argint prin Gh. Negrea şi două de bronz prin Virgil Bodea şi Pulu Nicolae.

Iubitorii boxului din ţara

noastră aşteaptă de la sportivii români ca la noua ediţie a „europenelor” să obţină rezultate tot mai bune.

★

După încheierea campio-natelor europene de la Belgard, comisia de orga-nizare a dat publicităţii următorul clasament pe na-ţiuni: 1. U.R.S.S. 35 p; 2. Italia 19 p; 3. R. P. Polonă 12 p; 4. R. S. F. Iugoslavia 9 p; 5. R. P. Română, An-glia, R. D. Germană 7 p; 6. Scoţia 6 p; 7. Elveţia 5 p; 8. Franţa 2 p; 9. Austria, R. F. Germană, R. P. Ungară 1 p; 10. R. P. Bulgaria, R. S. Ceho-slovacia, Finlanda, Gibrat-ar, Grecia, Irlanda, Olan-da, Norvegia 0 p.

R. CALĂRĂŞANU

Dirt-track pe pista stadionului „23 August”

Miine după-amiază, în pauzele meciurilor de fot-bal din cadrul cupajului interbucureştean care va avea loc pe stadionul „23 August” din Capitală, spec-tatorii vor putea urmări pasionante întreceri de vl-teză pe zgură (dirt-track) între componenţii lotului R.P.R.

Zecile de cai putere pe care îi dezvoltă maşinile de construcţie specială vor zburda pe pista stadi-onului strâniţi de specialiştii

acestui gen de alergări (maestri ai sportului şi sportivi de categoria I). Aşa cum se poate vedea şi în imaginea prinsă de fotoreporterul nostru T. Chioreanu, tocmai la vi-raje (unde maşina se pilo-tează mai greu) se încear-că depăşirile, lată-l pe M. Alexandrescu (2) luptind să-l depăşească pe I. Cucu (5) — liderul campio-natului republican pe anul în curs.

Asemenea momente dau multe nădejdi sportivilor şi emoţii... spectatorilor.

ÎN PATRU RÎNDURI

În oraşul Brăila crele de educaţie fizică sînt predate de profesora de... lucru manual

Elvii, cum am auzit, şi-au găsit la „sport” be-leuca: Nici unul nu a reuşit Săritura cu... andreaucă!

I. CHIVU

Ştiaţi că...

...în cadrul celor 34 de ţări afiliate la Federaţia Internaţională de Hand-bal activează peste 74.000 de formaţii, care cuprind 1.341.901 de jucători şi jucătoare? Lată de altfel şi împărţirea lor: 38.147 formaţii de seniori cu 631.106 de handbalişti, 10.905 formaţii de se-nioare cu 174.375 de hand-baliste şi 25.648 formaţii de tineret cu 536.420 de jucători. În cifrele acestea însă nu sînt cuprinşi de-cît cei care practică în mod organizat handbalul şi participă la competiţii oficiale.

...un suportor al clubu-lui Santos i-a făcut cadou lui Pele o maşină, în mo-mentul cînd a aflat că a-cesta respinsese oferta de un miliard de lire ce i se făcuse pentru a juca în Italia?

Este a 15-a... maşină pe care o primeşte Pele cadou de cînd joacă fotbal.

Un concurs de automobilism pe... 100 m

Pe una din străzile car-tierului Montmartre din Paris a fost organizat de curînd tradiţionalul con-curs automobilistic de... înecetneală.

Traseul cursei măsoara... 100 m, iar învingător era declarat acela care îl par-curgea în timpul cel mai lung. O condiţie de bază era aceea ca roţile auto-mobilului să ruleze fără o-prire.

În jurul fiecărei maşini se agita un număr anu-mit de arbitri care vegheau cursei şi după... 50 m a ca roţile maşinii să se ro-tească neîncetat fără a se ţine seama de viteză. În caz contrar concurenţilor care nu respectau această

condiţie li se aplicau pun-cte de penalizare.

Cîştigătorul cursei a tre-cut linia de sosire după... 4 ore!!! Maşina sa a fost pregătită în mod deo-sebit pentru această cursă, fiind înzestrată cu o cutie de viteze specială, care i-a permis să meargă foarte înecet. Au fost şi câteva de-fecţiuni pe parcurs... si-guranţe arse.

A concurat şi fostul a-lergător automobilistic Ray-mond Sommer, care n-a putut rezista... ritmului cursei şi după... 50 m a abandonat.

Ca pasager al uneia din maşini s-a aflat şi un pic-tor care în timpul cursei a pictat... 4 tablouri.

POSTALNAĞAZIN

regulamentul nu permite a-şa ceva. În cazul ca acela de mai sus s-ar fi în poartă un jucător de cîmp. Sper, deci, că nu mai sîntei supăraţi pe arbitrul care a fost al-ti de... intransigent cu echipa dv. favorită.

V. I. FULGER, DOMNESTI. Ai dreptate tovarăşii dv. de muncă atunci cînd contestă cele spuse de dv. şi anume că, în 1948, la Praga, în cursa pe 100 me-tri în care a clacat, Ion Moina l-a avut adversar pe... Jesse Owens. Sînt două generaţii deosebite de

greutăţi. I l-a... suflat com-patriotul său Dallas Long, care a reuşit să arunce 20,06 m, cu un centimetru mai mult decît vechiul record.

I. PREDĂ, HUNEDOARA. — În toamna anului 1956, Stea-gul roşu a promovat în ca-tegoria A la fotbal, unde a debutat cu prilejul ediţiei 1957-1958, care a urmat după competiţia intermediară, de-terminată de schimbarea pe-riodel de începere şi de încheiere a campionatului „Cupa Primăverii” (s-a reve-nit la vechea formulă toom-na-primăvara, în loc de pri-măvara-toamna). În meciul de debut în categoria A, sus-ţinut la Braşov (3-1 cu Progresul Bucureşti), Stea-gul roşu a aliniat următoarea formaţie: Ghiţă — Bîrsan, Marinescu, Percea — Zaharia, Popescu — Ci-ripol, Fusulan, Proca, Si-gheti, David.

M. BULARCA, COMUNA COCORĂ. — Nu există nici o legătură de rudenie între centrul atacant al echi-pel Steaua, Pavlovici, şi fostul portar cu acelaşi nu-me, care a apărut în urmă cu 25-30 de ani poartă e-chipei noastre naţionale de fotbal. Noul Pavlovici este bucureştean. El are ta-lent. Să sperăm că va munci temelnic, cu se-riozitate, pentru a ne ream-ini de celdălt Pavlovici nu numai prin coincidenţa de nume, ci şi prin valo-a

rea sa fotbalistică. Numele singur, nu spune nimic. Să zicem că pe mine m-ai chema... Pele. Ei şi?...!

VALERIU OPRIN, SAT, CHINEZ. — Iosif Varga, interul dreapta al echi-pel Dinamo Bucureşti, este bucureştean de ori-gine. La 6 aprilie a îm-plinit 22 de ani. De la

început, a activat la Di-namo. În 1958 a jucat de-cîteva ori în echipa na-ţională de juniori, for-mind aripă cu Ivansuc.

ION POŞTAŞU

Ilustraţii de N. Claudiu

Pele răspunde la întrebări

În săptămînalul francez „France Football”, după întîlnirea reprezentativelor Braziliei şi Portugaliei, a fost publicat un interviu cu cunoscutul fotbalist brazilian Pele. Unele din răspunsurile sale prezintă interes deosebit.

Întrebare: Nu vă o-boseşte marcajul strict al apărătorilor?

Răspuns: Cu cît joc mai bine, cu atît eşti mai sever marcat. Este rever-sul celebrităţii. În 1958 nu eram cunoscut şi fă-ceam pe teren tot ce voiam. astăzi sînt supravegheat foarte atent. În acel an am reuşit să înscriu 63 de goluri în campionatul sta-tului Sao Paulo. De a-tunci, această cifră scade constant. Mă consolează măcar faptul că acum tot mai des creez situaţii de gol coechipierilor mei.

Întrebare: Care con-sideraţi că este cali-tatea dv. principală?

Răspuns: Mi-e greu să fac această apreciere. Mi se pare că cel mai impor-tant este să urmăresc jo-cul adversarilor şi să ştiu de care „armă” să te fo-loseşti într-o situaţie anu-mită. Există jucători cu-teţi, în faţa cărora tre-buie să sprintszi. Există alţii pe care îi driblez uşor. Există apoi apărători care rămîn în puncte fixe. Pe aceştia trebuie să-i ma-nevrez pe toată lărgimea terenului. Mi se pare că mie îmi foloseşte un simt al echilibrului înăscut şi capacitatea de a sprinta rapid.

Întrebare: Care este punctul dv. slab?

Răspuns: Trag prost la poartă din afara careului. De aceea caut să mă a-propii cît mai mult de poartă, fac pase inutile sau conduc prea mult mingea în loc de a trage de la distanţă. Regret sincer că trag aşa de prost.

Întrebare: Aţi făcut progrese în ultimii doi

ani? Răspuns: Desigur. Am devenit mai atlet. Apoi, mă orientez mai bine pe teren. Totuşi, în „naţională” îmi lipsesc mult Didi şi Zagallo. Aceşti jucători au re-prezentat un model al fe-lului cum trebuie să te orientezi în atac. Aş vrea, în această privinţă, să se-măn cu mijlocasul Jair, cel din 1950, care mi-a fost profesor la Santos. Am jucat cu el în 1957 şi nici-odată nu voi uita precizia paselor sale.

Întrebare: De ce îl consideraţi pe Cutinho partener ideal?

Răspuns: Deoarece el ştie să ghicească încotro mă voi duce şi unde îi voi da înapoi balonul. De ase-menea, el ştie să aleagă cel mai bun loc în raport cu poziţia mea în joc. Îmi place pentru că, deşi joacă mult pentru mine, ştie să-şi păstreze propria individualitate.

Întrebare: Lovitura de pedeapsă o bateţi totdeauna la fel?

Răspuns: Da. Îmi place să fentez înainte de a lovi mingea, pentru a provoca pe portar la o mişcare pre-impură. La Santos şi în „naţională” am înscris toate loviturile din 11 m care mi-au fost incredin-tate. După ultimul meci cu Argentina mi s-a spus că bat penaltul la fel ca Didi. Nu ştiam!

Întrebare: Ce adver-sari sînt cei mai redu-tabili în Europa?

Răspuns: Toţi fotbaliştii europeni mă neliniştesc, mai ales fiindcă jocul lor nu seamănă cu al nostru. Portughezii m-au uimit în primul meci. Apoi, mi-e frică de duritatea germa-nilor, de forţa atletică a olandezilor, precum şi de calulul britanicilor, care sînt greu de învins la Lon-dra.

Întrebare: Ce fotba-lişti v-au plăcut mai mult?

Răspuns: În Brazilia, Domingos şi Gulia, pe care i-am văzut la antrenament şi nu-i voi uita niciodată. De asemenea Zizinho şi Jair. Dintre europeni o foarte puternică impresie mi-a făcut-o Gunnar Gren. Va rămîne pentru mine tot-deauna modelul tehnicii in-dividuale şi al ştiinţei de a juca cu folos pentru e-chipă.

„LEGI” PENTRU SPECTATORI

Cunoscutul antrenor de atletism, Otto Szymicek, a publicat în presă o serie de „legi” ale spectatoru-lui lată cîteva dintre ele:

● Nu uitaţi că întrec-ea la care asistaţi nu con-stituie un spectacol desti-nat să învelescă cu orice pret, ci manifestarea unui efort nobil, într-un spirit cavaleresc.

● Gîndiţi-vă că legile sportului amator sînt vala-bile nu numai pentru con-curenţi, ci şi pentru spec-tatori.

● Comportarea cores-pun-zătoare a publicului se reflectă asupra sportivilor participanţi la competiţie.

● Fiţi obiectivi în fe-lul de a judeca şi nu uitaţi că concurenţii sînt şi ei oameni, ale căror per-formanţe sînt subordonate unor legi psihologice şi fiziologice.

● Acordaţi cîntea cu-venită învingătorului, dar

apreciaţi şi eforturile ce-lui învins.

● Nu numai dv. aveţi voie să aveţi păreri, ci şi spectatorul de lîngă dv. Respectaţi-i-le!

ANGHEL MIHAILESCU, FA-GARĂŞ. — „La un atac al înalţărilor adverse, un ap-ărător opreşte balonul cu mina în careu. În aceeaşi clipă, portarul care încerează să îl intercepteze min-gea, lovindu-se de un adversar sau de un coe-chipier, se accidentează. Urmează să se execute lo-vitura de la 11 metri. Por-tarul este însă serios ac-cidentat şi nu mai poate a-păra. În faţa acestei situa-ţii, antrenorul vrea să in-troducă portarul de rezer-vă. Arbitrul nu acceptă însă intrarea lui pe teren, decît după executarea pe-naltului. A procedat bine arbitrul? Poarta trebuia să rămîna goală pînă ce ar fi intrat portarul de rezer-vă?” Arbitrul a procedat regulamente. O lovitură de la 11 metri nu poate fi e-xecutată sau opărată decît de unul dintre jucătorii care se aflau în joc în mo-mentul comiterii infracţiunii. În ce priveşte întrebarea „trebuia să rămîna poarta goală?” vă răspundem că

Toţi o revendică pe Annie

De sute de ani mai multe oraşe greceşti îşi dispută onoarea de a fi locul de naştere al lui Homer. O situaţie asemănătoare se întîmplă în prezent în Fran-ţa. Numai că de data a-cesta nu este vorba de un scriitor, ci de campio-na Franţei la schi, Annie Famose.

Mai întîi o localitate din departamentul Elsass a re-vendicat cîntea de a fi locul unde s-a născut mi-cuţa campionă. Exemplul a fost urmat în scurt timp de un oraşel din Burgun-dia. Dar aceasta nu l-a

lăsat să doarmă pe pri-marul din Jurancon, situa-t la poalele Pirineilor. El a cercetat în registrele de stare civilă şi a descoper-it că Annie Famose a vă-zut lumina zilei la Juran-con. Ziarele au primit şi fotocopii după actul de naştere al campioanei pen-tru a se putea convinge şi mai bine de autenticitatea afirmaţiilor consiliului mu-nicipal din Jurancon.

„Nu vom permite să ne fie luată Annie a noastră” — a declarat primarul zia-riştilor.

alergători: Owens devenise campion olimpic pe acea-stă distanţă cu... 12 ani în-ainte. Şi spiritul este o pro-bă în care un atlet de 23-25 de ani se poate con-sidera adesea un... vete-ran! La Praga, în faimoa-sa cursă în care a clacat, Moina a ratat victoria a-supra atletului american Ewell, al doilea clasat la Olimpiada de la Londra.

AUREL PANCA, ODO-BESTI. — Care este palma-reul meciurilor de fotbal dintre Brazilia şi România? Pînă acum n-a avut loc nici o întîlnire între reprezenta-tivele celor două ţări. Ca a-tare, nici noi nu l-am bătut pe ei, dar nici ei nu pot zice că ne-au bătut pe noi!

I. B. MIU, PLOIEŞTI. — Bill Nieder nu mai deţine recor-dul mondial la aruncarea

— Dragi spectatori, n-aţi fi de acord să vă po-vestesc în cîteva cuvinte conţinutul piesei şi după aceea să plecăm cu toţii la stadion?

Desen de S. Novae

SPORTIV